

temale ei annud, waid ise omal nõul kätki valmistatime.

Meie olime nüüd esimesed fulla otsijad ja wõdisme loota, wäga rikas saada, kui lugu pikemalt sedatiisi edasi läheks. Väraast lõppetatud pääwa tööd olime meie enamiste teiste fullaotsijate seltsis õhtul, kus aeatvõiteks mõnda nälja tehti; isearanis kentsakas näitas meile Indianeri rahvatantsime. Ehk kül pääwa töö raske oli ja liikmeid murdis, siiski ei pannud meie seda waewa tähele. Mõnede teisest tumargile seismissest lähwad reie luud tuimaks ja langeks, ja käed, mis ühtepuhko wee sees märjad seisatavad, lõhkevad palaval päikesepaistel, et fibebat walo teevad. Aga leitut kasu vasto ei wõinud meie neid ädasid suureks arvata. Edespidi, kui meil juba rohkesti fulda forjatud oli, ei läinud meie päälast lõunat enam tööle, waid jäime puhkama, misteised fullaotsijad nõamoti tegi wad. Kül oli imelik seda kirjut rahva ulka näha, mis siin üheskoos, otsekui tügement jõekaldal laagris oli. Mõningad magasid puie varjul ehk oma wanlrite al, teised telfides ja ostmikudes; teised jälle suitsetasid tubakad ja westsid magusat jutu; mõned lappisid ja kohendasid riideid, mõningat istusid tule ääres ja walmistasid endale rooga. Kaa leidsin ma ühe suurema telgi, mis kirikuks, eli chitatus ja kus sees üks Missionär ulga rahwale jutlust tegi.

23mal Jaani suu pääwal väraast lõunat juhtus mul suur õn töö juures. Mina lükasin praego

muda unnilusse foto, mis kätisisse tahtsin vijsata, kui üks pähkli suurune fulla tömp mino silma puutus, mis üle kaks loodi faalus. Kullaotsijate seadust mõõda saab leidja omale, mis tema enne mullaast leiab, kui muud kätki saab pondud, ja mis raskeim kui pool loodi faalub. Kõik muu leitud fuld saab ühewõrraliselt nii mitmesse osasse jägatud, kui mehi tööl on. Meie pete oli seitsme ingeline, selleväraast jägasime pestuid fulda seitsme jao siisse. Meie wõdisme nõuiks, et kuus pääwa iga nädalas tööd tegime ja seismondamal puhkasime. Mõned teised tegi wad kaa pühapääwal tööd.

Mis meie pääwa tööl leidsime, seda jagasime veel selsamal õhtul, et igaüks oma osa kätte sai. Iga fullaotsija fannab oma wara alati oma juures, mis temal taslkutega laia nahkwöö sees seisab; seda wööd ei wöita tema pääwal ega ösel niude ümbert lahti; seest et rahata otsjaid wäga paljo siin ümberringi liikumas on, kes hää melega teise fulla foormad imustawad kergitada. Uga mõõda läks fullaotsijate selts siin kohal wäga pakjuks, seest et rahwast igapääw uest peale tungis, ja mito tarbliko tööriista meil ärrawatas-tati. Meie pidasime isekesiks nõu, teise kohta siit tüt maad eemale minna, kus veel nii paljo rahwast foos ei olnud. Aga mida laugemale meie jõudsime, seda kartlikumaks läks meil lugu. Kulda leidsime meie küllalte, ja oleksime wõinud ülerikaks saada, kui meil kartust waenlaaste päälast ei oleks olnud, kes alati wiltosilma meie wara peale luurisid. Tuba oli mito fulla otsija rõöwlite kätte oma elo fullaga tükis müünud. Suur